

Значение коэффициента детерминации $R^2=0,7402$ показывает, что изменение зависимой переменной P на 74,02% объясняется изменчивостью включенных в модель переменных X_1 и X_2 (рентабельностью активов и удельным весом краткосрочных активов).

Значение нормированного коэффициента детерминации $R^2 = 0,7$ показывает, какое влияние корректировка R^2 оказала на величину коэффициента детерминации. Недостатком R^2 является то, что он увеличивается при добавлении новых объясняющих переменных (хотя это и не обязательно означает улучшение качества регрессионной модели), в то время как нормированный R^2 может уменьшаться при введении в модель новых объясняющих переменных, не оказывающих существенное влияние на зависимую переменную. В нашем случае нормированный R^2 незначительно отличается от коэффициента детерминации, и поэтому можно сделать вывод о хорошем качестве модели.

Осуществим проверку статистической значимости параметров и уравнения в целом на основании критических значений F -статистики.

F -статистика = 18,52. Поскольку $18,52 > F_{\text{крит}} = 3,8$ (данные взяты из таблицы критических значений), то коэффициент детерминации R^2 значим, и, соответственно, уравнение множественной регрессии значимо.

Также можно заключить, что построенная регрессионная модель оценки платежеспособности организации с включенными в нее факторами является качественной, поскольку она статистически значима и отражает искомую статистическую зависимость.

Следовательно, можно сделать вывод о том, что данная модель может быть использована для оценки платежеспособности и возможного банкротства организаций и предприятий Республики Беларусь.

Список использованной литературы:

1 Рыбакова Е.Я. Проблемы оценки платежеспособности и диагностики банкротства организаций / Е.Я. Рыбакова // Бухгалтерский учет, анализ и контроль в Республике Беларусь: актуальные проблемы / В. В. Ковальчук [и др.]; под общ. ред. В. В. Ковальчук; М-во образования Республики Беларусь, Гомельский гос. ун-т им. Ф. Скорины. — Гомель: ГГУ им. Ф. Скорины, 2017. — 217 с.: ил.

Научный руководитель: доцент кафедры экономической информатики, учета и коммерции, к.э.н., доцент Пугачева О.В.

В.В. Беляев

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

УПРАВЛІННЯ І ЗОВНІШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ ОРГАНІЗАЦІЇ

Для виконання основних завдань певної організації, підприємства повинно бути правильно організоване управління. Тому для цього має бути підготовлений керівник. Він має знати, як керувати і стресами в команді, як правильно вирішувати завдання, і ми вважаємо, найголовніше, це як правильно мотивувати підлеглих, для того, щоб вони викладалися на повну. Отже, на нашу думку, управління – це процес спрямування, організації діяльності людей, для досягнення певних цілей та мети організації.

Для результативного управління є певні підходи, зокрема: системний, комплексний, прикладний, плановий та оптимізаційний.

Отже, системний підхід характеризується тим, що під час розгляду управління, воно є єдиним, яке нерозривно поєднує всі елементи управління в ціле. Комплексний підхід показує те, що управління розглядається теж як єдине ціле, але воно складається з різних аспектів, таких як: організаційні, економічні, технічні, психологічні, правові. Прикладний підхід виражається у здійсненні практики для вирішення проблем і можливого передбачення негараздів. Плановий підхід означає те, що певні управлінські рівні мають обов'язково підлягати плануванню (такі як керування, фінансування). Оптимізаційний підхід означає

прагнення досягти якоїсь числової визначеності в аналізі проблем, і тому може побудувати математичну модель, що дозволяє знайти позитивні рішення.

Тому, для ефективності управління потрібно використовувати ці підходи. Кожен підхід до управління має бути застосований в організації роботи підлеглих, тому що, вони доповнюють один одного. Наприклад, плановий і прикладний підхід. Складання плану на певний етап роботи, міг бути не ефективним, якщо не керівник не вивчив можливі майбутні негаразди.

Середовище організації – це сукупність деяких факторів і обставин, які впливають на прийняття рішень, вони є в самій організації, і навколо неї [1, 34].

Існує зовнішнє і внутрішнє середовище організації. Внутрішнім середовищем є елементи, які становлять собою організацію – цілі, завдання, структура, технології, ресурси, персонал [2, 143].

Зовнішнє середовище організації – це комплекс певних складових, які не є в організації, але впливають на неї. Воно складається з факторів, які є основою організації.

Фактори зовнішнього середовища організації – це умови існування тієї чи іншої компанії, підприємства, компанії.

Існують фактори як, прямої дії, так і непрямой дії. Факторами прямої дії є елементи структури зовнішнього середовища, які безумовно позначаються на діяльності організації та прямо впливають на неї. До цих факторів відносять: споживачі, постачальники, конкуренти, державні органи влади, інфраструктура. Споживачі є основним елементом існування організації. Конкурентами є виробники таких же товарів або послуг.

А факторами непрямой дії є такі елементи, які впливають на організацію не прямо, тобто, вони можуть не здійснюють терміновий вплив на неї, проте позначаються на організації. До них відносяться такі як: міжнародні події, науково-технічний прогрес, політичні обставини, соціально-культурні обставини [1, 35].

Всі ці фактори залежать один від одного. Споживачі, постачальники, різні обставини й утворюють організацію. Тому, це середовище і є складним елементом всієї організації. Постійна зміна різних чинників призводить до постійного удосконалення середовища організації. І це, на мою думку, позитивно впливає на розвиток організації. Менеджер постійно повинен навчатися нового, і ці знання впроваджувати в свою організацію, в свій колектив. Впровадивши щось нове, він піднімає організацію на більш вищий щабель в розвитку.

Отже, зовнішнє середовище організації є дуже складним чинником організації. Проте, воно і є рушійною силою у вдосконаленні діяльності організацій в Україні.

Список використаних джерел та літератури:

1. Шморгун Л.Г. Менеджмент організацій: навч. посібник / Л.Г. Шморгун. – К.: «Знання», 2010. – 462 с.
2. Терещенко Т.В. Теорія організації: навч. посібник / Т.В. Терещенко – Хмельницький: Хмельницький університет управління та права, 2015. – 336 с.

Науковий керівник: доцент кафедри менеджменту та економічної безпеки,
к.е.н. Кравченко О.О.

В. В. Бєляєв

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

КЕРІВНИЦТВО, ЯК ФУНКЦІЯ МЕНЕДЖМЕНТУ

Для того, щоб робота, яку виконує колектив була успішна, мають бути не лише стосунки, між людьми, що створюють корисну взаємозалежність працівників під час роботи. А ще потрібно знати, яким чином керується діяльність цих людей, які форми та методи впливу використовують, для того, щоб спонукати людей до найбільш продуктивної праці. Тому важливим є сам процес керівництва. Актуальність цієї теми полягає в тому, що керівництво є основою будь-якого підприємства. А тому, потрібно визначити всі головні аспекти керівництва.